

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Dagmar Štullerovou v právní věci žalobce: **P.U., „X“**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem Křižová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne **21. 10. 2009, č. „X“, o plném invalidním důchodu,**

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 21. 10. 2009 č. „X“, kterým mu byla zamítnuta žádost o plný invalidní důchod s odůvodněním, že nesplnil podmínky ust. § 38 zák.č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 30 %. V žalobě namítal, že jeho zdravotní stav není dobrý, neustále má bolesti, neboť trpí chronickým zánětem slinivky, dále má bronchiální astma a trpí alergií na prach, pyl, peří a seno.

Žalovaná se k podané žalobě nevyjádřila.

Při jednání soudu pověřená pracovnice žalované odkázala na závěr posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí a navrhla zamítnutí žaloby.

Žalobce se jednání soudu nezúčastnil, z výkonu trestu zaslal vyjádření k posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí s tím, že není spokojen s hodnocením komise, neboť v posudku není uvedena lékařská zpráva z gastroenterologického oddělení polikliniky v Ostrově od MUDr. P., kterou předal komisi při jednání 15. 6. 2010. MUDr. P. nevyloučil chronickou pankreatitidu, ale byla by potřebná odborná vyjádření. Vzhledem k tomu, že je ve výkonu trestu nemůže si zažádat o odborné vyšetření. V posudku je chybně uvedeno, že dominující zdravotním postižením je bronchiální astma. Dle názoru žalobce jsou dominující problémy se slinivkou břišní. Pro velké bolesti musí užívat utišující léky, po nichž musí být v klidu a nemůže vykonávat žádnou práci. Proto má obavu, že až bude propuštěn z výkonu trestu, velice obtížně bude hledat nějakou práci.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zák.č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkouvává zákonost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle § 76 odst. 2 s.ř.s. přihlédnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky nebyly v projednávané věci zjištěny.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu věci a provedeném ústním jednání dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékařky pověřené vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení Karlovy Vary, která po vyšetření žalobce dospěla k závěru, že žalobce není plně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, a není ani částečně invalidní dle § 44 odst. 1 a 2 téhož zákona. Procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla stanovena dle přílohy č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb. a to podle kapitoly VIII oddíl B položka 3 písm. b) ... 30 %. Míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti ve smyslu § 6 odst. 4) a 5) cit. vyhlášky se nemění.

Podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, pojištěnec, je plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 % nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek. Podle odst. 2 a odst. 3 téhož paragrafu se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem. Přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Podle ust. § 44 odst. 1, odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, je pojištěnec částečně invalidní, pokud pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u něho činí nejméně 33 % nebo pokud mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ztěžuje obecné životní podmínky.

Způsob posouzení a procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a okruh zdravotních postižení umožňujících soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek a zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně přílohy č. 2, 3 a 4 vyhl.č. 284/1995 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění, v platném znění.

V projednávané věci byla žalobci zamítnuta žádost o plný invalidní důchod s odůvodněním, že nebyly splněny podmínky ust. § 38 zákona o důchodovém pojištění, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 30 %.

Jedním z předpokladů pro vznik nároku na plný invalidní důchod je existence plné invalidity pojištěnce ve smyslu ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce splňoval ke dni vydání napadeného rozhodnutí, tedy ke dni 21. 10. 2009 podmínky plné invalidity, tj. zda pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u něho činil nejméně 66 % nebo zda je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Jak výše bylo zmíněno, napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení v Karlových Varech, která žalobce vyšetřila a učinila závěr o poklesu jeho schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Soud se s tímto závěrem lékařky nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity plné nebo částečné především závisí, vyžádal si proto v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s.ř.s. odborný posudek od posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „komise“), která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák.č. 582/1991 Sb. o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti a zaujala posudkový závěr o plné invaliditě žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí.

Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace. Žalobce byl jednání komise přítomen a byl vyšetřen odborným interním lékařem. Na základě posouzení zdravotního nálezu a vyšetření žalobce pak komise dospěla k závěru, že k datu napadeného rozhodnutí žalobce nebyl plně invalidní podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, nebyl ani částečně invalidní podle § 44 odst. 1 nebo odst. 2 téhož zákona, ani nešlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 33 %, nešlo o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek a dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav mu značně neztěžoval obecné životní podmínky.

Komise konstatovala, že dominujícím zdravotním postižením jsou dlouhodobé potíže (asi 10 let trvající) s dechem, zvláště po nachlazení a v nepříznivých klimatických podmínkách. Od r. 2005 má také bolesti břicha po prodělaném zánětu slinivky břišní. Je

v kontrolách plicního lékaře, který po vyšetření dne 2. 10. 2008 diagnostikoval astma bronchiale persisutující pouze s lehkou poruchou ventilačních funkcí. S minimální mírou obstrukce. Spirometrické hodnoty hraniční. Při kontrolním spirometrickém vyšetření 4. 6. 2009 byly identifikovány hodnoty ventifunkcí zhoršené z důvodu jejich vyšetření při akutním zhoršení zdravotního stavu při nachlazení. Žalobce i v současnosti kouří cigarety. Při sonografickém vyšetření břicha dne 10. 6. 2009 nebyl zjištěn patologický nález ani na slinivce břišní. Při biochemickém vyšetření zjištěny zvýšené hodnoty lipidů a cholesterolu.

Komise po prostudování spisové a zdravotní dokumentace a vyšetření internistou konstatovala, že k datu vydání napadeného rozhodnutí se u žalobce jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož dominující příčinou je persisutující astma bronchiale 2. stupně, s lehkou poruchou venitálních funkcí u alergicky disponovaného pacienta, kuřáka.

Pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti na základě zdravotního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí hodnotila podle přílohy č. 2 vyhl.č. 284/1995 Sb. podle kapitoly VIII oddíl B položka 3 písmeno b) 30 % (při rozmezí 25 – 35 %). Míra poklesu soustavné výdělečné činnosti ve smyslu § 6 odst. 4 a 5 se nemění, protože nebyla shledána opora ve znění uvedených paragrafů. Rovněž se u žalobce nejedná o zdravotní postižení uvedené v přílohách č. 3 a č. 4 cit. vyhl.

Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise, když za daného stavu neshledal potřebu, aby byl doplňován výše uvedený posudek ze dne 15. 6. 2010, či aby byl vypracován další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Konečně požadavek v tomto směru nevzněl ani žádný z účastníků řízení. Závěr soudu o tom, že v daném případě nebylo zapotřebí provádět další dokazování, koresponduje ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 22. 6. 2003 č.j. 2 Ads 9/2003-50, nebo ze dne 28. 8. 2003 č.j. 5 Ads 22/2003-48, nebo ze dne 12. 5. 2009 č.j. 3 Ads 143/2008-92).

Pro úplnost směrem k žalobci soud poznamenává, že propouštěcí nález ze dne 21. 8. 2005 z nemocnice v Ústí nad Labem, který žalobce soudu doručil k ústnímu jednání, nebyl soudem vzat jako důkaz, který by odůvodňoval provedení dalšího dokazování. Jednalo se totiž o nález staršího data, zdravotní stav žalobce byl posuzován k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. k datu 21. 10. 2009. Totéž platí i ohledně námitky žalobce, že v posudku se komise nezabývala zprávou z interního vyšetření ze dne 7. 5. 2010 – MUDr. P. Tato zpráva zase naopak byla vydána až poté, kdy bylo vydáno napadené rozhodnutí. Soud proto znovu zdůrazňuje, že ve správním soudnictví se přezkoumává rozhodnutí správního orgánu ke dni jeho vydání a nelze proto posuzovat podané po jeho vydání. Pokud má žalobce pocit, že jeho zdravotní stav se natolik zhoršil, nezbývá mu nic jiného, než případně znovu podat žádost o přiznání invalidity.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalované náhrada nákladů řízení ze zákona nepřísluší.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat **kasační stížnost** do dvou týdnů po jeho doručení z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního.

Kasační stížnost se podává u Krajského soudu v Ústí nad Labem a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 20. září 2010

JUDr. Dagmar Štullerová v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Iva Továřová